

Књига пророка Данила

Учење Данилово и његових пријатеља у Вавилонском двору, њихова памет и мудрост.

¹ Године треће царовања Јоакима, цара Јудиног дође Навуходоносор, цар вавилонски на Јерусалим, и опколи га.

² И Господ му даде у руку Јоакима, цара Јудиног и део судова дома Божијег, и однесе их у земљу Сенар у дом бога свог, и метну судове у ризницу бога свог.

³ И рече цар Асфеназу старешини својих дворана да доведе између синова Израилевих, и од царског семена и од кнезова,

⁴ младиће на којима нема мане, и који су лепог лица и научени свакој мудрости и вешти знању и разумни и који могу стајати у царском двору, па да их учи књигу и језик халдејски.

⁵ И одреди им цар оброк на дан од јела царског и од вина које он пијаше, да се хране три године, а после да стоје пред царем.

⁶ А међу њима беху од синова Јудиних Данило, Ананија, Мисаило и Азарија.

⁷ А старешина над дворанима даде им имена, и Данилу наде име Валтасар, а Ананији Седрах, а Мисаилу Мисах, а Азарији Авденаго.

⁸ Али Данило науми да се не скврни obroком јела царског и вином које он пијаше, и замоли се старешини над дворанима да се не скврни.

⁹ И даде Бог Данилу те нађе милост и љубав у старешине над дворанима.

10 И рече старешина над дворанима Данилу: Бојим се господара свог цара, који вам је одредио јело и пиће; јер кад цар види лица ваша лошија него у осталих младића, ваших врсника, зашто да ми учините да будем главом крив цару?

11 А Данило рече Амелсару, ког старешина над дворанима постави над Данилом, Ананијом, Мисаилом и Азаријом:

12 Огледај слуге своје за десет дана, нека нам се даје вариво да једемо и вода да пијемо.

13 Па онда нека нам се виде лица пред тобом и лица младића који једу царско јело, па како видиш, онако чини са слугама својим.

14 И послуша их у том, и огледа их за десет дана.

15 А после десет дана лица им дођоше лепша и меснатија него у свих младића који јеђаху царско јело.

16 И Амелсар узимаше јело њихово и вино које њима требаше пити, и даваше им варива.

17 И даде Бог свој четворици младића знање и разум у свакој књизи и мудрости; а Данилу даде да разуме сваку утвару и сне.

18 И кад прође време по коме цар беше рекао да их изведу, изведе их старешина над дворанима пред Навуходоносора.

19 И говори цар с њима, и не нађе се међу свима њима ни један као Данило, Ананија, Мисаило и Азарија; и стајаху пред царем.

20 И у свему чему треба мудрост и разум, за шта их цар запита, нађе да су десет пута бољи од свих врача и звездара што их беше у свему царству његовом.

21 И оста Данило до прве године цара Кира.

2

Данило објашњава Навуходоносоров сан о четири светска царства и о вечном царству Божијем и задобива велики углед.

¹ А друге године царовања Навуходоносоровог усни Навуходоносор сан, и узнемири му се дух и сан га прође.

² И рече цар да дозову враче и звездаре и гатаре и Халдеје да кажу цару сан његов. И дођоше и сташе пред царем.

³ И рече им цар: Усних сан, и узнемири ми се дух како бих дознао шта сам снио.

⁴ А Халдеји рекоше цару сирски: Царе, да си жив довека! Приповеди сан слугама својим, па ћемо ти казати шта значи.

⁵ А цар одговори и рече Халдејима: Заборавио сам, ако ми не кажете шта сам снио и шта значи, бићете исечени и куће ће ваше бити буњишта.

⁶ Ако ли ми кажете шта сам снио и шта значи, добићете од мене даре и поклоне и велику част; кажите ми дакле шта сам снио и шта значи.

⁷ Одговорише опет и рекоше: Нека цар приповеди сан слугама својим, па ћемо казати шта значи.

⁸ Цар одговори и рече: Доиста видим да хоћете времена да добијете; јер видите да сам заборавио.

⁹ Али ако ми не кажете шта сам снио и шта значи, један вам је суд; јер сте се договорили да кажете преда мном лаж и превару док се промени време; зато кажите ми сан, па ћу видети да ми можете казати шта значи.

¹⁰ Одговорише Халдеји цару и рекоше: Нема човека на земљи који би могао казати цару то шта иште; зато ниједан цар ни кнез ни властелин није

никада искао такво шта од врача или звездара или Халдејца.

¹¹ И шта цар иште врло је тешко; нити има другог који би могао казати цару осим богова, који не живе међу људима.

¹² Зато се цар разљути и разгневи врло, и заповеди да се погубе сви мудраци вавилонски.

¹³ И кад изиђе заповест, те убијаху мудраце, тражаху и Данила и другове његове да их убију.

¹⁴ Тада Данило одговори мудро и разумно Ариоху заповеднику стражарском, који беше изашао да убија мудраце вавилонске;

¹⁵ одговори и рече Ариоху, властелину царевом: Зашто је тако нагла заповест од цара? Тада Ариох каза ствар Данилу.

¹⁶ А Данило отиде и замоли цара да му остави времена, па ће казати цару шта сан значи.

¹⁷ Потом отиде Данило кући својој, и каза ствар Ананији, Мисаилу и Азарији, друговима својим,

¹⁸ да се моле за милост Богу небеском ради те тајне, да не би погинули Данило и другови му с осталим мудрацима вавилонским.

¹⁹ И објави се тајна Данилу, у ноћној утвари; тада Данило благослови Бога небеског.

²⁰ Проговори Данило и рече:

Да је благословено име Господње од века до века;
јер је Његова мудрост и сила;

²¹ И Он мења времена и часе;
смеће цареве, и поставља цареве;
даје мудрост мудрима и разум разумнима.

²² Он открива шта је дубоко и сакривено,
зна шта је у мраку,

и светлост код Њега станује.

²³ Тебе, Боже отаца мојих, хвалим и славим,
шта си ми дао мудрост и силу,
и шта си ми објавио за шта Те молисмо
објавив нам ствар цареву.

²⁴ Тада отиде Данило к Ариоху, ког цар беше
одредио да погуби мудраце вавилонске; и дошав
овако му рече: Не губи мудраца вавилонских;
изведи ме пред цара да кажем цару шта сан значи.

²⁵ Тада Ариох брже изведе Данила пред цара,
и овако му рече: Нађох човека између робља
Јудиног, који ће казати цару шта сан значи.

²⁶ А цар проговори и рече Данилу, који се зваше
Валтасар: Можеш ли ми казати сан који сам снио
и шта значи?

²⁷ Одговори Данило цару и рече: Тајну коју цар
иште не могу казати цару мудраци ни звездари ни
врачи ни гатари.

²⁸ Него има Бог на небу који открива тајне и
јавља цару Навуходоносору шта ће бити до краја.
Сан твој и шта ти је видела глава на постељи твојој
ово је:

²⁹ Теби, царе, дођоше мисли на постељи шта ће
бити после, и Онај који објављује тајне показа ти
шта ће бити.

³⁰ А мени се ова тајна није објавила мудрошћу
која би у мене била мимо све живе, него зато да се
јави цару шта сан значи и да дознаш мисли срца
свог.

³¹ Ти, царе, виде, а то лик велик; велик беше
лик и светлост му силна, и стајаше према теби, и
страшан беше на очима.

³² Глава том лику беше од чистог злата, прси и мишице од сребра, трбух и бедра од бронзе,

³³ ноге му од гвожђа, а стопала које од гвожђа које од земље.

³⁴ Ти гледаше докле се одвали камен без руку, и удари лик у стопала бронзана и земљана, и сатре их.

³⁵ Тада се сатре и гвожђе и земља и бронза и сребро и злато, и поста као плева на гумну у лето, те однесе ветар, и не нађе му се место; а камен, који удари лик, поста гора велика и испуни сву земљу.

³⁶ То је сан; а сада ћемо казати цару шта значи.

³⁷ Ти си, царе, цар над царевима, јер ти Бог небески даде царство, силу и крепост и славу,

³⁸ и где год живе синови људски, звери пољске и птице небеске, дао ти је у руке, и поставио те господарем над свим тим. Ти си она глава златна.

³⁹ А након тебе настаће друго царство, мање од твог; а потом треће царство, бронзано, које ће владати по свој земљи.

⁴⁰ А четврто ће царство бити тврдо као гвожђе, јер гвожђе сатире и троши све, и као гвожђе што све ломи, тако ће сатрти и поломити.

⁴¹ А што си видео стопала и прсте које од кала лончарског које од гвожђа, биће царство раздељено, али ће бити у њему тврђе од гвожђа, јер си видео гвожђе помешано с калом лончарским.

⁴² И што прсти на ногама беху које од гвожђа које од кала, царство ће бити нешто јако, а нешто трошно.

⁴³ А што си видео гвожђе помешано са калом лончарским, то ће се они помешати са семеном

човечијим, али неће прионуту један за другог као што се гвожђе не може смешати с калом.

⁴⁴ А у време тих царева Бог ће небески подигнути царство које се до века неће расути, и то се царство неће оставити другом народу; оно ће сатрти и укинути сва та царства, а само ће стајати до века.

⁴⁵ Како си видео где се од горе одвали камен без руку и сатре гвожђе, бронзу, као, сребро и злато. Бог велики јави цару шта ће бити после; сан је истинит, и тумачење му верно.

⁴⁶ Тада цар Навуходоносор паде на лице своје, и поклони се Данилу, и заповеди да му принесу принос и кад.

⁴⁷ Цар проговори Данилу и рече: Доиста, ваш је Бог Бог над боговима и Господар над царевима, и који објављује тајне, кад си могао открити ову тајну.

⁴⁸ Тада цар узвиси Данила, и даде му многе велике дарове и учини га господарем свој земљи вавилонској и поглаварем над свим мудрацима вавилонским.

⁴⁹ И Данило измоли у цара, те постави над пословима земље вавилонске Седраха, Мисаха и Авденага, а Данило оста на двору царевом.

3

Три човека у пећи огњеној.

¹ Цар Навуходоносор начини златан лик, коме висина беше шездесет лаката, а ширина шест лаката; и намести га у пољу Дури у земљи вавилонској.

² И посла цар Навуходоносор да саберу кнезове, управитеље и војводе, старешине, ризничаре,

судије, настојнике и све властеље земаљске, да дођу да се освети лик што га постави цар Навуходоносор.

³ Тада се скупише кнезови, управитељи и војводе, старешине, ризничари, судије, настојници, и сви властељи земаљски, да се освети лик шта га постави цар Навуходоносор; и стадоше пред ликом што га постави Навуходоносор.

⁴ А гласник повика гласно: Народи, племена и језици, вама се говори.

⁵ Кад чујете рог, свирале, китаре, гусле, псалтире, певање и свакојаке свирке, нападајте и поклоните се златном лику, који постави цар Навуходоносор.

⁶ А ко не би пао и поклонио се, онај час биће бачен у пећ огњену ужарену.

⁷ Зато сви народи како чуше рог, свирале, китаре, гусле, псалтире и свакојаке свирке, нападаше сви народи, племена и језици, и поклонили се златном лику који постави цар Навуходоносор.

⁸ А неки Халдеји тај час дођоше и тужише Јевреје,

⁹ и проговорише и рекоше цару Навуходоносору: Царе, да си жив до века!

¹⁰ Ти си, царе, заповедио, сваки ко чује рог, свирале, китаре, гусле, псалтире, и певање и свакојаке свирке, да падне и поклони се златном лику;

¹¹ а ко не би пао и поклонио се, да се баци у пећ огњену ужарену.

¹² А имају људи Јевреји, које си поставио над пословима земље вавилонске, Седрах, Мисах и

Авденаго; ти људи, царе, не хају за те, не поштују твоје богове, и не клањају се златном лику, који си поставио.

¹³ Тада Навуходоносор у гневу и љутини заповеди да доведу Седраха, Мисаха и Авденага. И доведоше те људе пред цара.

¹⁴ Навуходоносор проговори и рече им: Је ли истина Седраше, Мисаше и Авденаго, да ви не служите мојим боговима и да се не клањате златном лику који поставих?

¹⁵ Јесте ли дакле готови, кад чујете рог, свирале, китаре, гусле, псалтире и певање и свакојаке свирке, да паднете и поклоните се лику који начиних? Ако ли се не поклоните, онај час бићете бачени у пећ огњену ужарену; а који је бог што ће вас избавити из мојих руку?

¹⁶ Одговорише Седрах, Мисах и Авденаго, и рекоше цару Навуходоносору: Није нам потребно да ти одговоримо на то.

¹⁷ Ево, Бог наш, коме ми служимо, може нас избавити из пећи огњене ужарене; и избавиће нас из твојих руку царе.

¹⁸ А и да не би, знај, царе, да боговима твојим нећемо служити нити ћемо се поклонити златном лику, који си поставио.

¹⁹ Тада се Навуходоносор напуни гнева, и лице му се промени на Седраха, Мисаха и Авденага, и одговарајући заповеди да се ужари пећ седам пута већма него шта беше обичај.

²⁰ И заповеди најјачим људима што беху у војсци његовој да свежу Седраха, Мисаха и Авденага, и да их баце у пећ огњену ужарену.

²¹ Тада свезаше оне људе у плаштима њиховим и у обући и под капама и у свему оделу њиховом, и бацише их у пећ огњену ужарену.

²² Како заповест царева беше хитна и пећ врло ужарена, пламен огњени уби оне људе који бацаху Седраха, Мисаха и Авденага.

²³ А та три човека, Седрах, Мисах и Авденаго, падоше усред пећи огњене ужарене.

²⁴ Тада се препаде цар Навуходоносор, и брже устав проговори и рече својим дворанима: Не бацисмо ли три човека свезана у огањ? Одговорише и рекоше цару: Да, царе.

²⁵ Одговори и рече: Ено, видим четири човека одрешена где ходе посред огња и није им ништа, и четврти као да је Син Божји.

²⁶ Тада приступи Навуходоносор на врата огњеној пећи ужареној, и проговори и рече: Седраше, Мисаше и Авденаго, слуге Бога Вишњег, изиђите и ходите. Тада Седрах, Мисах и Авденаго изиђоше исред огња.

²⁷ И сабраше се кнезови и управитељи и војводе и већници цареви, и видеше те људе где им телу огањ ништа не може, нити им се коса на глави опали, нити им се плашти шта променише, нити задах од огња приону за њих.

²⁸ Проговори Навуходоносор и рече: Да је благословен Бог Седрахов, Мисахов и Авденагов, који посла анђела свог и избави слуге своје, које се у Њ поуздаше и не послушаше заповести царева и дадоше телеса своја да не би служили нити се поклонили другом богу осим свог Бога.

²⁹ Зато заповедам да се сваки ког му драго народа и племена и језика, који би похулио на Бога Седраховог, Мисаховог и Авденаговог, да се исече и кућа да му буде буњиште, јер нема другог бога који може тако избавити.

³⁰ Тада цар узвиси Седраха, Мисаха и Авденага у земљи вавилонској.

4

Навуходоносор објављује други свој сан. Његово објашњавање. Цар губи ум и понижава се.

¹ Цар Навуходоносор свим народима, племенима и језицима што су по свој земљи, мир да вам се умножи.

² Свиде ми се да објавим знаке и чудеса што ми учини Бог Вишњи.

³ Знаци Његови како су велики!

И чудеса Његова како су силна!

Царство је Његово царство вечно,
и власт Његова од колена до колена.

⁴ Ја Навуходоносор бејах миран у кући својој и цветах у двору свом.

⁵ Усних сан, који ме уплаши, и мисли на постељи мојој и утваре главе моје узнемирише ме.

⁶ И заповедих да се доведу преда ме сви мудраци вавилонски да ми кажу шта значи сан.

⁷ Тада дођоше врачари, звездари, Халдеји и гатари, и приповедих им сан, али ми не могоше казати шта значи.

⁸ Најпосле дође преда ме Данило, који се зове Валтасар по имену бога мог, и у коме је дух светих богова, и приповедих му сан.

⁹ Валтасаре, поглаваре врачима, знам да је дух светих богова у теби и никаква тајна није ти тешка; кажи сан мој што сам снио и шта значи.

¹⁰ А утвара главе моје на постељи мојој беше: Видех, гле, дрво усред земље, и висина му велика.

¹¹ Дрво беше велико и јако, и висина му досезаше до неба, и виђаше се до краја све земље.

12 Лишће му беше лепо и род обилат, и на њему беше хране свему, зверје пољско одмараше се у хладу његовом, и на гранама његовим становаху птице небеске, и од њега се хранише свако тело.

13 Видех у утварама главе своје на постељи својој, и гле, Стражар и Светац сиђе с неба.

14 Повика јако и рече овако: Посеците дрво, и окрешите му гране, покидајте му лишће и разметните му род; нека побегну звери испод њега и птице с грана његових.

15 Али пањ са жилама оставите му у земљи, у оковима гвозденим и бронзаним у трави пољској, нека га кваси роса небеска и део да му је са зверјем од траве земаљске.

16 Срце човечје нека му се промени, и срце животињско нека му се да, и седам времена нека прође преко њега.

17 То су одредили стражари и изrekli свети да би познали живи да Вишњи влада царством људским, и даје га коме хоће, и поставља над њим најнижег између људи.

18 Тај сан сних ја, цар Навуходоносор; а ти, Валтасаре, кажи шта значи, јер ниједан мудрац у царству мом не може да ми каже шта значи; а ти можеш, јер је у теби дух светих богова.

19 Тада Данило, који се звахе Валтасар, оста у чуду за један сат, и мисли га узнемираваху. А цар проговори и рече: Валтасаре, сан и значење му да те не узнемирује. А Валтасар одговори и рече: Господару мој, сан да буде твојим ненавидницима, и значење његово непријатељима твојим.

20 Дрво што си видео, велико и јако, коме висина досезаше до неба и које се виђаше по свој земљи,

²¹ коме лишће беше лепо и род обилан, и на коме беше хране свему, под којим становаше зверје пољско и на гранама му сеђаху птице небеске,

²² то си ти, царе, који си велик и силан, и величина је твоја висока и досеже до неба и власт твоја до крајева земаљских.

²³ А што цар виде Стражара и Свеца где силажаше с неба и говораше: Посеците дрво и потрите га, али му пањ са жилама оставите у земљи у оковима гвозденим и бронзаним у трави пољској, да га кваси роса небеска, и са зверјем пољским нека му је део докле седам времена прође преко њега,

²⁴ ово значи, царе, и ово је наредба Вишњег која ће се извршити на мом господару цару:

²⁵ Бићеш прогнан између људи, и са зверима ћеш пољским живети, и храниће те травом као говеда, и роса ће те небеска квасити, и седам ће времена проћи преко тебе докле познаш да Вишњи влада царством људским и даје га коме хоће.

²⁶ А што се рече да се остави пањ са жилама од дрвета, царство ће ти остати, кад познаш да небеса владају.

²⁷ Зато, царе, да ти је угодан мој савет, опрости се греха својих правдом, и безакоња својих милошћу према невољнима, е да би ти се продужио мир.

²⁸ Све ово дође на цара Навуходоносора.

²⁹ После дванаест месеци ходаше по царском двору у Вавилону.

³⁰ И проговори цар и рече: Није ли то Вавилон велики што га ја сазидах јаком силом својом да је

столица царска, и слава величанству мом?

³¹ Те речи још беху у устима цару, а глас дође с неба: Теби се говори, царе Навуходоносоре: Царство се узе од тебе.

³² И бићеш прогнан између људи, и живећеш са зверјем пољским, храниће те травом као говеда, и седам ће времена проћи преко тебе докле познаш да Вишњи влада царством људским и даје га коме хоће.

³³ У тај час испуни се та реч на Навуходоносору; и би прогнан између људи и једе траву као говеда, и роса небеска кваси му тело да му нарасташе длаке као пера у орла и нокти као у птица.

³⁴ Али после тог времена ја Навуходоносор подигох очи своје к небу, и ум мој врати ми се, и благослових Вишњег,

и хвалих и славих Оног који живи довека,
чија је власт власт вечна
и чије је царство од колена до колена.

³⁵ И сви становници земаљски ништа нису према Њему,
и ради шта хоће с војском небеском и са становницима земаљским,
и нема никога да би Му руку зауставио
и рекао Му: Шта радиш?

³⁶ У то време ум мој врати ми се, и на слави царства мог врати ми се величанство моје и светлост моја; и дворани моји и кнезови моји потражише ме, и утврдих се у царству свом, и дода ми се више величанства.

³⁷ Сада ја Навуходоносор хвалим, узвишујем и славим цара небеског, чија су сва дела истина и

чији су путеви праведни и који може оборити оне који ходе поносито.

5

*Валтасарова гозба; чудновато писмо на зиду.
Објашњава га Данило.*

¹ Цар Валтасар учини велику гозбу хиљади кнезова својих, и пијаше вино пред хиљадом њих.

² Напив се вина Валтасар заповеди да се донесу судови златни и сребрни, које беше однео Навуходоносор отац му из цркве јерусалимске, да из њих пију цар и кнезови му и жене његове и иноче његове.

³ И донесоше златне судове које беху однели из цркве дома Господњег у Јерусалиму, и пијаху из њих цар и кнезови његови, жене његове и иноче његове.

⁴ Пијаху вино, и хваљаху богове златне и сребрне и бронзане и дрвене и камене.

⁵ У тај час изиђоше прсти руке човечије и писаху према свећњаку по окреченом зиду од царског двора, и цар виде руку која писаше.

⁶ Тада се промени лице цару, и мисли га његове узнемирише и појас се око њега распаса и колена му удараху једно о друго.

⁷ Повика цар гласно, те доведоше звездаре, Халдеје и гатаре; и проговори цар и рече мудрацима вавилонским: Ко прочита ово писмо и каже ми шта значи, онај ће се обући у скерлет, и носиће златну верижицу о врату, и биће трећи господар у царству.

⁸ Тада приступише сви мудраци цареви; али не моглоше прочитати писма нити казати цару шта значи.

⁹ Тада се цар Валтасар врло узнемири, и лице му се сасвим измени; и кнезови се његови препадоше.

¹⁰ Дође царица ради тога што се догоди цару и кнезовима његовим у кућу где беше гозба, и проговори царица и рече: Царе, да си жив довека! Да те не узнемирују мисли твоје, и да ти се лице не мења.

¹¹ Има човек у твом царству, у коме је дух светих богова; и у време оца твог нађе се у њега видело и разум и мудрост, каква је у богова, и цар Навуходоносор, отац твој, царе, постави га главарем врачарима, звездарима, Халдејима и гатарима;

¹² јер велик дух и знање и разум за казивање снова и погађање загонетки и размршивање замршених ствари нађе се у Данила, коме цар наде име Валтасар; нека сада дозову Данила, и он ће казати шта значи.

¹³ Тада Данило би доведен пред цара. Цар проговори Данилу и рече: Јеси ли ти Данило између робља Јудина, које доведе из јудејске цар отац мој?

¹⁴ Чух за тебе да је дух светих богова у теби, и видело и разум и мудрост велика да се нађе у тебе.

¹⁵ А сада су доведени преда ме мудраци, звездари, да прочитају писмо и кажу ми шта значи; али не могу да кажу шта то значи.

¹⁶ А за тебе ја чух да можеш протумачити и замршене ствари размрсити. Ако, дакле, можеш прочитати ово писмо и казати ми шта значи, обући ћеш се у скерлет, и златну верижицу носићеш о врату, и бићеш трећи господар у царству.

17 Тада одговори Данило и рече пред царем: Дарови твоји нека теби, и подај другом поклоне своје; а писмо ћу ја прочитати цару и казати шта значи.

18 Царе, Бог Вишњи даде царство величину и славу и част Навуходоносору, оцу твојем.

19 И од величине коју му даде сви народи, племена и језици дрхтаху пред њим и бојаху га се; убијаше кога хоћаше, и остављаше у животу кога хоћаше, узвишаваше кога хоћаше, и понижаваше кога хоћаше.

20 Али када му се подиже срце и дух му се посили у охолости, би сметнут с царског престола свог, и узеше му славу.

21 И би прогнан између људи и срце му поста као у звери, и стан му беше с дивљим магарцима, хранише га травом као говеда, и роса небеска кваси му тело, докле позна да Бог Вишњи влада царством људским, и кога хоће поставља над њим.

22 А ти, Валтасаре, сине његов, ниси понизио срца свог премда си знао све ово.

23 Него си се подигао на Господа небеског, и судове дома Његовог донесоше преда те, и писте из њих вино ти и кнезови твоји, жене твоје и иноче твоје, и ти хвали богове сребрне и златне, бронзане, гвоздене, дрвене и камене, који не виде нити чују, нити разумеју, а не слави Бога, у чијој је руци душа твоја и сви путеви твоји.

24 Зато од Њега би послана рука и ово писмо би написано.

25 А ово је писмо написано: МЕНЕ, МЕНЕ, ТЕКЕЛ, УФАРСИН.

26 А ово значе те речи: МЕНЕ, бројао је Бог твоје царство и до краја избројао.

²⁷ ТЕКЕЛ, измерен си на мерила, и нашао си се лак.

²⁸ ФЕРЕС, раздељено је царство твоје, и дано Мидијанима и Персијанима.

²⁹ Тада заповеди Валтасар, те обукоше Данила у скерлет, и метнуше му златну верижицу око врата, и прогласише за њ да је трећи господар у царству.

³⁰ Исту ноћ би убијен Валтасар, цар халдејски.

³¹ А Дарије Мидијанин преузе царство, и беше му око шездесет и две године.

6

Данило у јами лавовској.

¹ Свиде се Дарију те постави над царством сто и педесет управитеља да буду над свим царством;

² а над њима три старешине, од којих један беше Данило, којима ће управитељи давати рачуне да не би цару било штете.

³ А тај Данило надвишиваше старешине и управитеље, јер у њему беше велик дух и цар мишљаше да га постави над свим царством својим.

⁴ Тада старешине и управитељи гледаху како би нашли шта да замера Данилу ради царства; али не могаху наћи забаве ни погрешке, јер беше веран, и не налажаше се у њега погрешке ни мане.

⁵ Тада рекоше они људи: Нећемо наћи на тог Данила ништа, ако не нађемо шта на њ ради закона Бога његовог.

⁶ Тада дођоше старешине и управитељи к цару, и рекоше му овако: Дарије царе, да си жив довека!

⁷ Све старешине у царству, поглавари и управитељи, већници и војводе договорише се да се постави царска наредба и оштра забрана да ко

би се год замолио за шта коме год богу или човеку за тридесет дана осим теби, царе, да се баци у јаму лавовску.

⁸ Зато, царе, постави ту забрану и напиши да се не може променити, по закону мидском и персијском, који је непроменљив.

⁹ И цар Дарије написа књигу и забрану.

¹⁰ А Данило кад дозна да је књига написана, отиде својој кући, где беху отворени прозори у његовој соби према Јерусалиму, и падаше на колена своја три пута на дан и мољаше се и хвалу даваше Богу свом као шта чињаше пре.

¹¹ Тада се сабраше они људи, и нађоше Данила где се моли и припада Богу свом.

¹² И отидоше те рекоше цару за царску забрану: Ниси ли написао заповест, да ко би се год замолио коме год богу или човеку за тридесет дана, осим теби, царе, да се баци у јаму лавовску? Цар одговори и рече: Тако је по закону мидском и персијском, који је непроменљив.

¹³ Тада одговорише и рекоше цару: Данило, који је између робља Јудина, не хаје за те, царе, ни за забрану коју си написао, него се моли три пута на дан својом молитвом.

¹⁴ Тада цар чувши то ожалости се врло, и науми да избави Данила, и труђаше се до захода сунчаног да га избави.

¹⁵ Тада они људи сабраше се код цара и рекоше цару: Знај, царе, да је закон у Мидијана и Персијана да се никаква забрана и наредба коју постави цар, не мења.

¹⁶ Тада цар рече те доведоше Данила и бацише га у јаму лавовску; и цар проговори и рече Данилу: Бог твој, коме без престанка служиш, нека те избави.

¹⁷ И донесоше камен и метнуше јами на врата, и цар га запечати својим прстеном и прстеном својих кнезова да се ништа не промени за Данила.

¹⁸ Тада отиде цар у свој двор, и преноћи не једавши нити допустивши да му се донесе шта чим би се развеселио, и не може заспати.

¹⁹ Потом цар уста ујутро рано и отиде брже к јами лавовској.

²⁰ И кад дође к јами, викну Данила жалосним гласом; и проговори цар и рече Данилу: Данило, слуго Бога Живогa, Бог твој, коме служиш без престанка, може ли те избавити од лавова?

²¹ Тада Данило рече цару: Царе, да си жив довека!

²² Бог мој посла анђела свог и затвори уста лавовима, те ми не наудише; јер се нађох чист пред Њим, а ни теби царе, не учиних зла.

²³ Тада се цар веома обрадова том, и заповеди да изваде Данила из јаме. И извадише Данила из јаме, и не нађе се ране на њему, јер верова Богу свом.

²⁴ Потом заповеди цар, те доведоше људе који беху оптужили Данила, и бацише у јаму лавовску њих, децу њихову и жене њихове; и још не дођоше на дно јами, а лавови их зграбише и све им кости потрше.

²⁵ Тада цар Дарије писа свим народима и племенима и језицима што живљаху у свој земљи: Мир да вам се умножи.

²⁶ Од мене је заповест да се у свој држави царства мог свак боји и страши Бога Даниловог,

јер је Он Бог живи, који остаје довека,
и царство се Његово неће расути,
и власт ће Његова бити до краја;

27 Он избавља и спасава,
и чини знаке и чудеса на небу и на земљи,
Он је избавио Данила од силе лавовске.

28 И тај Данило беше срећан за царовања
Даријевог и за царовања Кира Персијанца.

7

*Данило у сну види четири светска царства и
вечно царство сина човечијег.*

1 Прве године Валтасара, цара вавилонског,
усни Данило сан и виде утвару главе своје на
постељи; тада написа сан и приповеди укратко.

2 Данило проговори и рече: Видех у утвари
својој ноћу, а то четири ветра небеска ударише се
на великом мору.

3 И четири велике звери изиђоше из мора, свака
другачија.

4 Прва беше као лав, и имаше крила орлова;
гледах докле јој се крила поскубоше и подиже се
са земље и стаде на ноге као човек, и срце људско
даде јој се.

5 Потом, гле, друга звер беше као медвед, и
стаде с једне стране, и имаше три ребра у устима
међу зубима својим, и говораше јој се: Устани,
једи много меса.

6 Потом видех, и гле, друга, као рис, имаше на
леђима четири крила као птица, и четири главе
имаше звер, и даде јој се власт.

7 Потом видех у утварама ноћним, и гле,
четврта звер, које се требаше бојати, страшна
и врло јака, и имаше велике зубе гвоздене,
јеђаше и сатираше, и гажаше ногама остатак,

и разликоваше се од свих звери пређашњих, и имаше десет рогова.

⁸ Гледах рогове, и гле, други мали рог израсте међу онима, а три прва рога ишчупаше се пред њим; и гле, очи као очи човечије беху на том рогу, и уста која говораху велике ствари.

⁹ Гледах докле се поставише престоли, и старац седе, на коме беше одело бело као снег, и коса на глави као чиста вуна, престо Му беше као пламен огњени, точкови Му као огањ разгорео.

¹⁰ Река огњена излажаше и течаше испред Њега, хиљада хиљада служаше Му, и десет хиљада по десет хиљада стајаху пред Њим; суд седе, и књиге се отворише.

¹¹ Тада гледах ради гласа великих речи које говораше онај рог; и гледах докле не би убијена звер и тело јој се рашчини и даде се да изгори огњем.

¹² И осталим зверима узе се власт, јер дужина живота беше им одређена до времена и до рока.

¹³ Видех у утварама ноћним, и гле, као Син човечији иђаше са облацима небеским, и дође до старца и стаде пред Њим.

¹⁴ И даде Му се власт и слава и царство да Му служе сви народи и племена и језици; власт је Његова власт вечна, која неће проћи, и царство се Његово неће расути.

¹⁵ Мени Данилу пренеможе дух мој у телу мом, и утваре главе моје узнемирише ме.

¹⁶ Приступих к једном од оних који стајаху онде, и замолих га за истину од свега тога. И проговори ми и каза ми шта то значи:

¹⁷ Ове четири велике звери јесу четири цара, који ће настати на земљи.

¹⁸ Али ће свеци Вишњег преузети царство, и држаће царство на век и довека.

¹⁹ Тада захелех знати истину о четвртој звери, која се разликоваше од свих и беше врло страшна, и имаше зубе гвоздене и нокте бронзане, и јеђаше и сатираше, а остатак ногама гажаше,

²⁰ и о десет рогова шта јој беху на глави, и о другом који израсте и три отпадоше пред њим, о рогу који имаше очи и уста која говораху велике ствари и беше по виђењу већи од других.

²¹ Гледах, и тај рог војеваше са свецима и надвлађиваше их,

²² докле дође старац, и даде се суд свецима Вишњег, и приспе време да свеци преузму царство.

²³ Овако рече:

Четврта звер биће четврто царство на земљи, које ће се разликовати од свих царстава, и изјешће сву земљу и погазити и сатрти.

²⁴ И десет рогова јесу десет царева, који ће настати из тог царства,

а после њих настаће други, и он ће се разликовати од пређашњих, и покориће три цара.

²⁵ И говориће речи на Вишњег, и потираће свеце Вишњег, и помишљаће да промени времена и законе;

и даће му се у руке
за време и за времена и за по времена.

26 Потом ће сести суд,
и узеће му се власт,
те ће се истребити и затрти сасвим.

27 А царство и власт и величанство царско под
свим небом
даће се народу светаца Вишњег;
Његово ће царство бити вечно царство,
и све ће власти Њему служити и слушати Га.

28 Овде је крај овој речи. А мене, Данила
врло узнемирише мисли моје, и лице ми се све
промени; али реч сачувах у срцу свом.

8

*Привиђење царства Мидског, Персијског и
Грчког и једног цара немилостивог према народу
Божијем.*

¹ Треће године царовања Валтасаровог показа
се мени Данилу утвара после оне која ми се
показала пре.

² И видех у утвари; а бејаш у Сусану у граду који
је у земљи Еламу, кад видех, и видех у утвари и
бејаш на води Улају.

³ И подигох очи своје и видех, и гле, стајаше
крај воде ован, који имаше два рога, а рогови беху
високи, али један виши од другог, и виши нарасте
после.

⁴ Видех овна где бode на запад и на север и
на југ, и ниједна звер не могаше му одолети, и не
беше никога ко би избавио од њега, него чињаше
шта хоћаше, и осили.

⁵ А кад ја мотрах, гле, иђаше јарац од запада поврх све земље, а не дотицаше се земље; и тај јарац имаше рог знаменит међу очима својим.

⁶ И дође до овна који имаше два рога, ког видех где стоји крај воде, и потрча на њ гневно силом својом.

⁷ И видех га где дође до овна, и разгневивши се на њ удари овна, те му сломи оба рога и не беше силе у овну да му одоли, него га обори на земљу и погази га, и не беше никога да избави овна од њега.

⁸ И јарац поста врло велик; а кад осили, сломи се велики рог, и место њега нарастоше знаменита четири рога према четири ветра небеска.

⁹ И из једног од њих изиђе један рог мален и нарасте врло велик према југу и истоку и према красној земљи.

¹⁰ И нарасте дори до војске небеске, и обори на земљу неке од војске и од звезда, и погази их.

¹¹ И нарасте дори до поглавара тој војсци, и узе Му свагдашњу жртву, и свети стан Његов обори.

¹² И војска би дана у отпад од жртве свагдашње, и обори истину на земљу, и шта чињаше напредоваше му.

¹³ Тада чух једног свеца где говораше; и један светац рече некоме који говораше: Докле ће трајати та утвара за свагдашњу жртву и за отпад пустошни да се гази светиња и војска?

¹⁴ И рече ми: До две хиљаде и три стотине дана и ноћи; онда ће се светиња очистити.

¹⁵ А кад видех ја Данило ову утвару, и заисках да разумем, гле, стаде преда ме као човек.

¹⁶ И чух глас човечији наред Улаја, који повика и рече: Гаврило кажи овоме утвару.

¹⁷ И дође где ја стајах; и кад дође уплаших се, и падох на лице своје; а он ми рече: Пази, сине човечији, јер је ова утвара за последње време.

¹⁸ А док ми он говораше, ја бејах изван себе лежећи ничице на земљи; а он ме се дотаче, и исправи ме, те стадох.

¹⁹ И рече: Ево, ја ћу ти казати шта ће бити на крају гнева; јер ће у одређено време бити крај.

²⁰ Ован што си га видео, који има два рога, то су цареви мидски и персијски.

²¹ А руњави је јарац цар грчки; и велики рог што му беше међу очима, то је први цар.

²² А шта се он сломи, и место њега нарасташе четири, то су четири царства, која ће настати иза тог народа, али не његовом силом.

²³ А на крају царовања њиховог, кад безаконици наврше меру, настаће цар бестидан и лукав.

²⁴ Сила ће му бити јака, али не од његове јачине, и чудесно ће пустошити, и биће срећан и свршиваће, и губиће силне и народ свети.

²⁵ И лукавством његовим напредоваће превара у његовој руци, и подигнуће се у срцу свом, и у миру ће погубити многе, и устаће на Кнеза над кнезовима, али ће се потрти без руке.

²⁶ А речена утвара о дану и ноћи истина је; зато ти запечати утвару, јер је за много времена.

²⁷ Тада ја Данило занемогдох, и боловах неко време; после устах и врших послове царева; и чудих се утвари, али нико не дозна.

9

Данилова покајничка молитва за народ Израилски. Божије откривење о седамдесет недеља.

¹ Прве године Дарија, сина Асвировог од племена мидског, који се зацари над царством халдејским,

² прве године његовог царовања ја Данило разумех из књига број година, које беше рекао Господ Јеремији пророку да ће се навршити развалинама јерусалимским, седамдесет година.

³ И окретох лице своје ка Господу Богу тражећи Га молитвом и молбама с постом и с кострети и пепелом.

⁴ И помолих се Господу Богу свом и исповедајући се рекох: О Господе, Боже велики и страшни, који држиш завет и милост онима који Те љубе и држе заповести Твоје;

⁵ згрешисмо и зло чинисмо и бисмо безбожни, и одметнусмо се и одступисмо од заповести Твојих и од закона Твојих.

⁶ И не слушасмо слуга Твојих пророка, који говораху у Твоје име царевима нашим, кнезовима нашим и очевима нашим и свему народу земаљском.

⁷ У Тебе је, Господе, правда, а у нас срам на лицу, како је данас, у Јудејаца и у Јерусалимљана и у свих Израиљаца, који су близу и који су далеко по свим земљама куда си их разагнао за грехе њихове, којима Ти грешише.

⁸ Господе, у нас је срам на лицу, у царева наших, у кнезова наших и у отаца наших, јер Ти згрешисмо.

⁹ У Господа је Бога нашег милост и праштање, јер се одметнусмо од Њега,

¹⁰ и не слушасмо глас Господа Бога свог да ходимо по законима Његовим, које нам је дао преко слуга својих пророка.

¹¹ И сав Израиљ преступи закон Твој, и одступи

да не слуша глас Твој; зато се изли на нас проклетство и заклетва написана у закону Мојсија, слуге Божијег, јер Му згрешисмо.

¹² И Он потврди речи своје које је говорио за нас и за судије наше, које су нам судиле, пустивши на нас зло велико, да тако не би под свим небом како би у Јерусалиму.

¹³ Како је писано у закону Мојсијевом, све то зло дође на нас, и опет се не молисмо Господу Богу свом да бисмо се вратили од безакоња свог и пазили на истину Твоју.

¹⁴ И Господ наста око зла и наведе га на нас; јер је праведан Господ Бог наш у свим делима својим која чини, јер не слушамо глас Његов.

¹⁵ Али сада, Господе Боже наш, који си извео народ свој из земље мисирске руком крепком, и стекао си себи име, како је данас, згрешисмо, безбожни бисмо.

¹⁶ Господе, по свој правди Твојој нека се одврати гнев Твој и јарост Твоја од града Твог Јерусалима, свете горе Твоје; јер са греха наших и с безакоња отаца наших Јерусалим и Твој народ поста руг у свих који су око нас.

¹⁷ Сада дакле послушај, Боже наш, молитву слуге свог и молбе његове, и обасјај лицем својим опустелу светињу своју, Господа ради.

¹⁸ Боже мој, пригни ухо своје, и чуј; отвори очи своје, и види пустош нашу и град, на који је призвано име Твоје, јер не ради своје правде него ради милости Твоје падамо пред Тобом молећи се.

¹⁹ Господе услиши, Господе опрости, Господе пази и учини, не часи себе ради Боже мој, јер је Твоје име призвано на овај град и на Твој народ.

²⁰ А док ја још говорех и мољах се и исповедах грех свој и грех народа свог Израилља, и падах молећи се пред Господом Богом својим за свету гору Бога свог,

²¹ док још говорех молећи се, онај човек Гаврило, ког видех пре у утвари, долете брзо и дотаче ме се о вечерњој жртви.

²² И научи ме и говори са мношвом и рече: Данило, сада изиђох да те уразумим.

²³ У почетку молитве твоје изиђе реч, и ја дођох да ти кажем, јер си мио; зато слушај реч, и разуми утвару.

²⁴ Седамдесет је недеља одређено твом народу и твом граду светом да се сврши преступ и да нестане греха и да се очисти безаконје и да се доведе вечна правда, и да се запечати утвара и пророштво, и да се помаже Свети над светима.

²⁵ Зато знај и разуми: Откада изиђе реч да се Јерусалим опет сазида до помазаника војводе биће седам недеља, и шездесет и две недеље да се опет пограде улице и зидови, и то у тешко време.

²⁶ А после те шездесет и две недеље погубљен ће бити помазаник и ништа му неће остати; народ ће војводин доћи и разорити град и светињу; и крај ће му бити с потопом, и одређено ће пустошење бити до свршетка рата.

²⁷ И утврдиће завет с многима за недељу дана, а у половину недеље укинуће жртву и принос; и крилима мрским, која пустоше, до свршетка одређеног излиће се на пустош.

10

Ново откривење по једној небеској појави.

¹ Треће године Кира, цара персијског, објави се реч Данилу, који се звахе Валтасар; и реч беше истинита и о великим стварима; и разабра реч и разуме утвару.

² У то време ја Данило бејах у жалости три недеље дана.

³ Јела угодна не једох, ни месо ни вино не уђе у моја уста, нити се намазах уљем док се не навршише три недеље дана.

⁴ А двадесет четвртог дана првог месеца бејах на брегу велике реке Хидекела.

⁵ И подигох очи своје и видех, а то један човек обучен у платно, и појас беше око њега од чистог злата из Уфаза;

⁶ а тело му беше као хрисолит, и лице му као муња, а очи му као лучеви запаљени, а руке и ноге као бронза углађена, а глас од речи његових као глас многог људства.

⁷ И ја Данило сам видех утвару, а људи што беху са мном не видеше је, али их попаде страх велик, те побегоше и сакрише се.

⁸ И остах сам и видех ту велику утвару, и не оста снаге у мени, и лепота ми се нагрди, и не имам снаге.

⁹ И чух глас од речи његових, и кад чух глас од речи његових, изван себе падох ничице лицем на земљу.

¹⁰ И гле, рука ме се дотаче и подиже ме на колена моја и на дланове моје.

¹¹ И рече ми: Данило, мили човече! Слушај речи које ћу ти казати, и стани право, јер сам сада послан к теби. И кад ми рече ту реч, устах дрхћући.

¹² И рече ми: Не бој се, Данило, јер првог дана кад си управио срце своје да разумеваш и да

мучиш себе пред Богом својим, услишене бише речи твоје, и ја дођох твојих речи ради.

¹³ Али кнез царства персијског стаја ми насупрот двадесет и један дан; али, гле, Михаило један од првих кнезова дође ми у помоћ; тако ја остах онде код царева персијских.

¹⁴ И дођох да ти кажем шта ће бити твом народу после; јер ће још бити утвара за те дане.

¹⁵ И кад ми говораше тако, обориш очи своје на земљу и занемех.

¹⁶ И гле, као човек дотаче се усана мојих, и отворих уста своја, и проговорих и рекох оном који стајаше према мени: Господару мој, од ове утваре навалише моји болови на мене и нема снаге у мени.

¹⁷ А како може слуга мог господара говорити с господарем мојим? Јер од овог часа у мени неста снаге и ни дихање не оста у мени.

¹⁸ Тада онај што беше као човек опет ме се дотаче и охрабри ме.

¹⁹ И рече: Не бој се, мили човече; мир да ти је! Охрабри се, охрабри се. И докле ми говораше, охрабрих се и рекох: Нека говори господар мој, јер си ме охрабрио.

²⁰ А он рече: Знаш ли зашто сам дошао к теби? А сада ћу се вратити да војујем на кнеза персијског; потом ћу отићи, и гле, доћи ће кнез грчки.

²¹ Али ћу ти казати шта је написано у књизи истинитој. Нема никога да јуначки ради са мношвом у том осим Михаила, кнеза вашег.

11

Прорицање о царевима у Персији, о

Александру Великом, о Мисирским и Асирским царевима, а особито о Антиоху Епифану.

¹ И ја прве године Дарија Мидијанина стадох да Му помогнем, и да Га поткрепим.

² А сада ћу ти казати истину. Ево, још ће три цара настати у Персији; и четврти ће бити богатији од свих, и кад се укрепи богатством својим, све ће подигнути на грчко царство.

³ Потом ће настати силан цар, и владаће великом државом и радиће шта хоће.

⁴ А како нестане, расуће се царство његово и поделиће се у четири ветра небеска, не међу натражје његово нити с влашћу с којом је он владао, јер ће се царство његово укинути и допасти другима, а не њима.

⁵ И цар јужни осилиће, и један од кнезова његових, и биће силнији од њега, и владаће, и држава ће његова бити велика.

⁶ И после неколико година они ће се опријатељити, и кћи јужног цара доћи ће к цару северном да учини погодбу; али она неће сачувати силе мишици, нити ће се он одржати мишицом својом, него ће бити предана и она и они који је доведу и син њен и онај који јој буде помагао у то време.

⁷ Потом ће од изданка из корена њеног настати један на место његово, који ће доћи с војском својом и ударити на градове цара северног, и биће их и освојиће их.

⁸ И богове ће њихове и кнезове њихове са закладама њиховим драгоценим златним и сребрним однети у ропство у Мисир, и остаће неколико година јачи од цара северног.

⁹ И тако ће цар јужни доћи у своје царство, и вратиће се у своју земљу.

10 Али ће синови његови заратити, и скупити велику војску; и један ће доћи изненада, и поплавити и проћи; и вративши се ратоваће до града његовог.

11 Тада ће се разљутити цар јужни, и изаћи ће и ратоваће с њим, с царем северним, и подигнуће велику војску, те ће му бити дата у руке војска.

12 И кад разбије војску, понеће се срце његово, и побиће хиљаде, али се неће укрепити.

13 Јер ће цар северни опет дигнути војску већу од прве; и после неколико година доћи ће с великом војском и с великим благом.

14 И у то ће време многи устати на цара јужног; и зликовци од твог народа подигнуће се да се потврди утвара, и нападаће.

15 И доћи ће цар северни, и начиниће опкопе, и узеће тврде градове, и мишице јужног цара неће одолети ни изабрани народ његов, нити ће бити силе да се опре.

16 И онај дошав на њ чиниће шта хоће, и неће бити никога да му се опре; и зауставиће се у красној земљи, коју ће потрти својом руком.

17 Потом ће окренути да дође са силом свега царства свог, али ће се погодити с њим, и даће му кћер за жену да би га упропастио, али се она неће држати, нити ће бити с њим.

18 Потом ће се окренути на острва, и освојиће многа; али ће један војвода прекинути срамоту коју чини, и обориће на њ срамоту његову.

19 Потом ће се окренути ка градовима своје земље, и спотакнуће се и пашће, и неће се више наћи.

20 И на његово ће место настати који ће послати настојника у слави царској; али ће за мало дана погинути без гнева и без боја.

21 А на његово ће место доћи незнатан човек, коме није намењена част царска; али ће доћи мирно и освојиће царство ласкањем.

22 И мишице које плаве он ће поплавити и поломити, па и кнеза с којим је учинио веру.

23 Јер удруживши се с њим учиниће превару, и дошавши надвладаће с мало народа.

24 И доћи ће мирно у родна места у земљи, и учиниће шта ни очеви његови ни очеви отаца његових не учинише, поделиће им плен и грабеж и благо, и смишљаће мисли на градове, за неко време.

25 Потом ће подигнути силу своју и срце своје на цара јужног с великом војском; и цар ће јужни доћи у бој с великом и врло силном војском; али неће одолети, јер ће му се чинити невера.

26 И који једу хлеб његов сатрће га; војска ће његова поплавити, и многи ће пасти побијени.

27 И срце ће обојице царева радити о злу, и за једним ће столом лагати; али се неће извршити; јер ће крај још бити у одређено време.

28 И тако ће се вратити у своју земљу с великим благом; и срце ће се његово обратити на свети завет, и кад изврши, вратиће се у своју земљу.

29 У одређено ће време опет доћи на југ; али други пут неће бити као први пут.

30 Јер ће доћи на њ лађе китејске, и он ће се ојадити, те ће се вратити; и разљутиће се на свети завет, и извршиће; и вративши се сложиће се с онима који остављају свети завет.

31 И војска ће стајати уза њ, и оскврниће светињу у граду, и укинути жртву свагдашњу и поставиће гнусобу пустошну.

32 И који су безбожни према завету, он ће их

ласкањем отпадити; али народ који познаје Бога свог охрабриће се и извршиће.

³³ И разумни у народу научиће многе, и падаће од мача и огња, ропства и грабежа много времена.

³⁴ Али падајући добиће малу помоћ; и многи ће пристати с њима дволичећи.

³⁵ И од разумних ће пасти неки да би се окушали и очистили и убелили до рока, јер ће још бити рок.

³⁶ И тај ће цар чинити шта хоће, и подигнуће се и узвисиће се изнад сваког бога, и чудно ће говорити на Бога над боговима, и биће срећан докле се не сврши гнев, јер ће се извршити шта је одређено.

³⁷ Неће марити ни за богове својих отаца ни за љубав женску, нити ће за ког бога марити, него ће се узвишавати нада све.

³⁸ И на место Бога Најсилнијег славиће бога ког оци његови не знаше, славиће златом и сребром и драгим камењем и закладама.

³⁹ И учиниће да градови Бога Најсилнијег буду бога туђег; које позна умножиће им славу и учиниће их господарима над многима и поделиће земљу место плате.

⁴⁰ А у последње време јужни ће се цар побити с њим; и цар ће северни ударити на њ као вихор с колима и коњицима и с многим лађама, и ушавши у земље поплавиће и проћи.

⁴¹ И доћи ће у красну земљу, и многи ће пропасти, а ови ће се избавити од његових руку: едомска, моавска и главни део синова Амонових.

⁴² И посегнуће руком својом на земље, и земља мисирска неће умакнути.

⁴³ И освојиће благо у злату и у сребру и све закладе мисирске; и Ливијани и Етиопљани ићи ће за њим.

⁴⁴ Али ће га гласови са истока и са севера смести, те ће изаћи са великим гневом да погуби и затре многе.

⁴⁵ И разапеће шаторе двора свог међу морима на красној светој гори; и кад дође к свом крају, нико му неће помоћи.

12

Прорицање запечаћено.

¹ А у то ће се време подигнути Михаило, велики кнез, који брани твој народ; и биће жалосно време, каквог није било откако је народа до тада; и у то ће се време избавити твој народ, сваки који се нађе записан у књизи.

² И много оних који спавају у праху земаљском пробудиће се, једни на живот вечни, а други на срамоту и прекор вечни.

³ И разумни ће се сјати као светлост небеска, и који многе приведоше к правди, као звезде вазда и довека.

⁴ А ти Данило затвори ове речи и запечати ову књигу до последњег времена; многи ће претраживати, и знање ће се умножити.

⁵ Тада погледах ја, Данило, и гле, стајаху друга двојица, један с ове стране на брегу реке, а други с оне стране на брегу реке.

⁶ И један рече човеку обученом у платно, који стајаше над водом у реци: Кад ће бити крај тим чудесима?

⁷ И чух човека обученог у платно, који стајаше над водом у реци, и подиже десницу своју и левицу своју к небу, и закле се Оним који живи увек да ће се све ово испунити по времену, по временима и по по времена, и кад се сврши расап силе светог народа.

⁸ И ја чух али не разумех; и рекох: Господару мој, какав ће бити крај томе?

⁹ А Он рече: Иди Данило, јер су затворене и запечаћене ове речи до последњег времена.

¹⁰ Многи ће се очистити, убелити и окушати; а безбожници ће радити безбожно, нити ће који безбожник разумети, али ће разумни разумети.

¹¹ А од времена кад се укине жртва ваздашња и постави гнусоба пустошна, биће хиљаду и двеста и деведесет дана.

¹² Благо ономе који претрпи и дочека хиљаду и три стотине и тридесет и пет дана.

¹³ А ти иди ка свом крају; и почиваћеш и остаћеш на делу свом до свршетка својих дана.

**Свето писмо или Библија Превод
Даничић-Караџић
The Holy Bible in Serbian, Daničić-Karadžić
translation, Cyrillic Alphabet**

Public Domain

Language: српски (Serbian)

Овај превод Библије је у јавном власништву (није заштићен ауторским правима).

2025-12-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 31 Dec 2025 from source files
dated 31 Dec 2025

0a850a1f-1f62-5a53-8998-5f6da46dcea8